Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A BIZOTTSÁG 884/2001/EK RENDELETE

(2001. április 24.)

a borászati termékek fuvarozásához szükséges kísérőokmányokra, valamint a borágazatban vezetendő nyilvántartásra vonatkozó részletes alkalmazási szabályok megállapításáról

(HL L 128., 10.5.2001., 32 o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság 1782/2002/EK rendelete (2002. október 7.)	L 270	4	8.10.2002
►M2	A Bizottság 908/2004/EK rendelete (2004. április 29.)	L 163	56	30.4.2004
►M3	A Bizottság 643/2006/EK rendelete (2006. április 27.)	L 115	6	28.4.2006
►M4	A Bizottság 1507/2006/EK rendelete (2006. október 11.)	L 280	9	12.10.2006
►M5	A Bizottság 2016/2006/EK rendelete (2006. december 19.)	L 384	38	29.12.2006

▼B

A BIZOTTSÁG 884/2001/EK RENDELETE

(2001. április 24.)

a borászati termékek fuvarozásához szükséges kísérőokmányokra, valamint a borágazatban vezetendő nyilvántartásra vonatkozó részletes alkalmazási szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb a 2826/2000/EK rendelettel ([1]) módosított, a borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 70. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

(1) A Közösség tagállamai közötti határok eltörlését eredményező egységes piac létrehozása miatt a borászati termékek raktáron tartásának és értékesítésének felügyeletéért felelős hatóságoknak hatékony és az egységes, közösségi szinten megállapított szabályoknak megfelelő ellenőrzések végrehajtásához szükséges eszközökkel kell rendelkezniük.

(2) Az 1493/1999/EK rendelet 70. cikkének (1) bekezdése értelmében borászati termékeket csak akkor lehet a Közösségen belül forgalomba hozni, ha azt hivatalosan ellenőrzött kísérőokmány kíséri. A 70. cikk (2) bekezdése alapján azok a természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek borászati termékeket tartanak, a szóban forgó termékek tekintetében kötelesek bejövő és kimenő nyilvántartást vezetni.

(3) A legutóbb a 2000/47/EK irányelvvel ([3]) módosított, jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanács irányelv ([4]), a legutóbb a 2225/93/EGK rendelettel ([5]) módosított, a jövedékiadó-köteles termékek adófelfüggesztéses eljárás mellett történő szállításához szükséges adminisztratív kísérőokmányról szóló, 1992. szeptember 11-i 2719/92/EGK bizottsági rendelet ([6]), valamint az átadás szerinti tagállamban szabad forgalomba bocsátott jövedéki termékek Közösségen belüli szállításának egyszerűsített kísérőokmányáról szóló, 1992. december 17-i 3649/92/EGK bizottság rendelet ([7]) lépéseket tett a Közösségen belüli adóharmonizáció irányába. A Közösségen belül alkalmazandó egységes szabályok létrehozása és az üzleti vállalkozásokra, valamint magánszemélyekre vonatkozó igazgatási formalitások leegyszerűsítése érdekében a közösségi szabályokat a tapasztalatoknak és az egységes piac követelményeinek figyelembevételével kell felülvizsgálni. Az érintett termékek valódiságának igazolására kísérőokmányokat kell használni, különösen a borászati termékek fuvarozására vonatkozó adózási célból.

(4) A kísérő igazgatási okmányok és az egyszerűsített kísérőokmány elkészítésével kapcsolatos, fent említett rendelkezések bizonyos bortípusok származásának és minőségének a tanúsítására vonatkozó szabályokra utalnak. Ennél fogva szükséges megállapítani a

([1]) HL L 328., 2000.12.23., 2. o.
([2]) HL L 179., 1999.7.14., 1. o.
([3]) HL L 193., 2000.7.29., 73. o.
([4]) HL L 76., 1992.3.23., 1. o.
([5]) HL L 198., 1993.8.7., 5. o.
([6]) HL L 276., 1992.9.19., 1. o.
([7]) HL L 369., 1992.12.18., 17. o.

▼B

szóban forgó tanúsításra vonatkozó szabályokat. Szabályokat kell megállapítani bizonyos adóformalitások alól mentes, fuvarozásra – elsősorban a kivitelre – szánt borok származási bizonyítványára nézve is. A magánszemélyekre vonatkozó igazgatási formalitások leegyszerűsítése és az illetékes hatóságok rutinfeladatok alóli tehermentesítése érdekében rendelkezni kell arról, hogy az utóbbiak a meghatározott feltételeknek megfelelő feladókat a bor származási bizonyítványának kísérőokmányon való feltüntetésére felhatalmazhassák, ami azonban nem érinti a vonatkozó ellenőrzések elvégzését.

(5) A fent említett adóformalitásoktól mentes borászati termékek szállítását olyan okmánynak kell kísérnie, amely lehetővé teszi, hogy az illetékes hatóságok figyelemmel kísérhessék a szóban forgó termékek mozgását. Erre a célra elismerhető bármely, a termék azonosításához és mozgásának nyomon követéséhez szükséges részleteket tartalmazó kereskedelmi okmány.

(6) A hordóban szállított borászati termékek figyelemmel kísérése külön gondosságot igényel, mivel a szóban forgó termékek érzékenyebbek a tisztességtelen piaci magatartásra, mint az egyszer használatos záróeszközzel ellátott, címkézett, palackozott termékek. Ilyen esetekben ajánlott a kísérőokmányok előzetes hitelesítése és további információk beszerzése.

(7) Az igazgatási formalitások szükségtelen bonyolítását elkerülendő, amennyiben a szállítmány meghatározott kívánalmaknak megfelel, semmiféle okmányt nem kell megkövetelni.

(8) A borászati termékek szállítását kísérő okmányok és a nyilvántartásban szereplő, vonatkozó bejegyzések egységes egészt képeznek. Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok a nyilvántartások tanulmányozásával hatékonyan felügyelni tudják – különösen a különböző tagállamok szóban forgó hatóságai közötti együttműködés során – a borászati termékek mozgását és tartását, a nyilvántartás vezetésére vonatkozó szabályokat közösségi szinten kell harmonizálni.

(9) Bizonyos borászati eljárásoknál, elsősorban az alkoholtartalomnövelés, a savnövelés és az édesítés során alkalmazott anyagok esetében különösen magas a csalárd felhasználás veszélye. Ennélfogva a szóban forgó anyagokról nyilvántartást kell vezetni, hogy az illetékes hatóságok felügyelhessék azok mozgását és felhasználását.

(10) A közösségi szabályokban előírt, borászati termékek szállítását kísérő okmány rendkívül hasznos információforrás a borágazat közösségi és nemzeti szabályainak betartatásáért felelős szervek számára. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy e rendelet alkalmazása érdekében a saját területükről induló fuvarozások tekintetében további szabályokat állapíthassanak meg.

(11) A legutóbb az 1999. július 20-i 1592/1999/EK bizottsági rendelettel [1] módosított, a borászati termékek fuvarozásához szükséges kísérő okmányokról, valamint a kapcsolódó nyilvántartásokról szóló, 1993. július 26-i 2238/93/EGK bizottsági rendelet [2] 18. cikkének (1) bekezdése a tagállamok számára bevezeti annak lehetőségét, hogy a szóban forgó, a saját területükön forgalomba kerülő termékekre további vagy különös rendelkezéseket állapítsanak meg. A szóban forgó rendelkezések egyike rögzíti, hogy a szőlőmust sűrűségére vonatkozó részadatokat – átmeneti időtartamra – Oechsle-fokban kifejezett sűrűségre történő utalással helyettesíthetik. Az említett időszak eredetileg 1996. augusztus 31-én lejárt, és 2000. július 31-ig meghosszabbították. Ezt a hagyományos gyakorlatot főként azok a mezőgazdasági kistermelők alkalmazzák, akiknek a sűrűségre vonatkozó új

[1] HL L 188., 1999.7.21., 33. o.
[2] HL L 200., 1993.8.10., 10. o.

▼B

szabályok átvételére még néhány évre szükségük van. A szóban forgó határidőt ennélfogva 2002. július 31. váltja fel.

(12) A Hivatalos Lapban 1993-ban közzétett 2238/93/EK bizottsági rendelet olasz nyelvű változata hibát tartalmaz. A rendelet olasz nyelvű változatában a 4. cikk (2) bekezdésének első albekezdése – ahelyett, hogy teljes egészében a 92/12/EGK irányelvre hivatkozna – a 92/12/EGK irányelv 9. cikkére utal. Az olasz hatóságok a rendelet olasz nyelvű változatát alkalmazták, és azzal a céllal, hogy az új, helyesbített szöveg alkalmazásához szükséges lépéseket – anélkül, hogy a piaci szereplők számára nehézségeket támasztanának – megtegyék, e rendelet 4. cikkének (2) bekezdése Olaszországban hat hónappal később lép hatályba.

(13) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Borpiaci Irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ez a rendelet – a 92/12/EGK irányelv alkalmazásának sérelme nélkül – a borászati termékek fuvarozását kísérő okmányok vonatkozásában részletes szabályokat állapít meg az 1493/1999/EK rendelet 70. cikkének alkalmazására. Megállapítja:

a) a meghatározott régiókban termelt minőségi borok származási bizonyítványának és a földrajzi árujelző viselésére jogosult asztali borok származásának tanúsítására vonatkozó szabályokat a szóban forgó borok fuvarozását kísérő okmányokban, amelyeket a 92/12/EGK irányelven alapuló közösségi szabályok alapján is kiadtak;

b) az 1493/1999/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében felsorolt borászati termékek fuvarozását kísérő okmányok kiadásának szabályait:

   — olyan tagállamban, ahol a szóban forgó szállítmányokat nem kíséri a 92/12/EGK irányelven alapuló közösségi szabályok alapján megkövetelt okmány,

   — a harmadik országba történő exportnál,

   — a Közösségen belüli kereskedelemben, ha

      — a szállítást olyan kistermelő végzi, akitől az a tagállam, ahonnan a szállítás indul, nem követeli meg egyszerűsített kísérőokmány kiállítását, vagy

      — ha a szállításra kerülő borászati termék nem jövedékiadóköteles;

c) a következők kiállítására vonatkozó további rendelkezéseket:

   — igazgatási kísérőokmány vagy az ahelyett alkalmazott kereskedelmi okmány,

   — az egyszerűsített kísérőokmány vagy az ahelyett alkalmazott kereskedelmi okmány,

   amelyek célja, hogy az 1493/1999/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében felsorolt borászati termékek fuvarozásának kísérőokmányai legyenek.

(2) Ez a rendelet ugyanakkor szabályokat állapít meg a vonatkozó nyilvántartásnak a foglalkozásuknál fogva borászati termékeket tartó személyek által történő vezetéséről.

▼B

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában:

a) az „illetékes hatóság” azt a hatóságot jelenti, amelyet a tagállam e rendelet végrehajtásával megbíz;

b) a „termelő” olyan természetes vagy jogi személyeket, illetve a szóban forgó személyek csoportját jelenti, akiknek vagy amelyeknek friss szőlő, szőlőmust vagy új, még erjedésben lévő újbor van vagy volt a birtokában, és akik vagy amelyek azokat borrá feldolgozzák vagy feldolgoztatják;

c) a „kistermelő” azt a termelőt jelenti, aki évente átlag 1 000 hl bornál kevesebbet termel. A tagállamok legalább három egymást követő borászati évre nézve veszik figyelembe az átlagos termelési szintet. A tagállamoknak nem kell kistermelőnek tekinteniük azokat a termelőket, akik a friss szőlőt vagy szőlőmustot annak borrá történő feldolgozására vásárolják;

d) a „kiskereskedő” olyan természetes vagy jogi személyt jelent, vagy a szóban forgó személyek csoportját, akinek vagy amelynek az üzleti tevékenysége kiterjed a bor kis mennyiségekben – az egyes tagállamok által a kereskedelem és forgalmazás különleges jellemzőit figyelembe véve meghatározandó – közvetlenül a fogyasztó számára történő értékesítésére; nem jelenti azokat, akik vagy amelyek borok nagy mennyiségben történő tárolására felszerelt pincéket, és az adott esetnek megfelelően ezek palackozására szolgáló létesítményeket használnak, vagy akik, illetve amelyek nem palackozott borral vándorkereskedői tevékenységet folytatnak.

e) az „igazgatási kísérőokmány” a 2719/92/EGK rendelet követelményeinek megfelelő okmányt jelenti;

f) az „egyszerűsített kísérőokmány” a 3649/92/EGK rendelet követelményeinek megfelelő okmányt jelenti;

g) a „készleteket nem tartó kereskedő” azt a természetes vagy jogi személyt, illetve a szóban forgó személyek azon csoportját jelenti, aki vagy amely borászati termékeket foglalkozásszerűen vásárol vagy értékesít anélkül, hogy lennének a szóban forgó termékek raktározásra szolgáló helyiségei;

h) az „elismert záróeszköz” a I. mellékletben felsorolt, az ötliteres vagy ennél kisebb névleges kapacitású tárolóedények számára szolgáló záróeszközt jelenti;

i) a „palackozás” a szóban forgó termékeknek a 60 litert meg nem haladó kapacitású tárolóedényekben kereskedelmi célokra történő töltését jelenti;

j) a „palackozó” azt a természetes vagy jogi személyt, illetve a szóban forgó személyek azon csoportját jelenti, aki vagy amely palackozást folytat, illetve saját nevében palackozást végeztet.

I. CÍM

Kísérőokmányok a borászati termékek fuvarozásához

3. cikk

(1) Minden természetes vagy jogi személy, illetve ezek csoportjai – ideértve a készleteket nem tartó kereskedőket, akiknek állandó lakhelyük vagy bejegyzett székhelyük a Közösség vámterületén van, és akik borászati terméket szállítanak vagy szállíttatnak – saját felelősségére állítja ki az adott szállítmányt kísérő okmányt, a továbbiakban: „a kísérőokmány”.

▼B

A kísérőokmánynak, a II. mellékletben rögzített utasításoknak megfelelően, legalább a következő információt kell tartalmaznia:

a) a feladó nevét és címét;

b) a címzett nevét és címét;

c) hivatkozási számot a kísérőokmány azonosításához;

d) az okmány kiállításának dátumát és a feladás dátumát abban az esetben, ha ez az előbbitől eltér;

e) a közösségi és nemzeti szabályoknak megfelelően fuvarozott termék kereskedelmi leírását;

f) a szállított termék mennyiségét;

Ezenkívül 60 liternél nagyobb névleges térfogatú tárolóedényekben történő szállításnál az okmánynak a következőket is tartalmaznia kell:

g) a következők esetén:

— bornál: a tényleges alkoholtartalmat,

— nem erjedt termékeknél: a refrakciós mutatót vagy a sűrűséget,

— az erjedésben lévő újbornál és a részben erjedt szőlőmustnál: az összes alkoholtartalmat;

h) borok és szőlőmust esetén:

— az 1493/1999/EK rendelet III. mellékletében szereplő területlehatárolásnak megfelelően azt a szőlőtermő övezetet, ahonnan a szállított termék származik, a következő rövidítések alkalmazásával: A, B, CI (a), CI (b), CII, CIII (a) és CIII (b),

— a II. mellékletben említett kezeléseket, amelyen a szállított termékek átestek;

(2) Kísérőokmányként a következők ismerhetők el:

a) a 92/12/EGK irányelvben megállapított árumozgásra vonatkozó formai előírások alá eső termékeknél:

— a jövedéki adó felfüggesztésével történő forgalomba bocsátás esetén a 2719/92/EGK rendeletnek megfelelően kiállított igazgatási vagy kereskedelmi okmány,

— a Közösségen belüli mozgás és a indulási tagállamban fogyasztás céljából történő forgalomba bocsátás esetén a 3649/92/EGK rendeletnek megfelelően kitöltött, egyszerűsített kísérőokmány vagy kereskedelmi okmány;

b) a 92/12/EGK irányelvben megállapított mozgásra vonatkozó formai előírások alá nem eső termékek esetén minden, legalább az (1) bekezdésben említett információt, valamint minden további, a tagállamok által előírt és e címnek megfelelően megfogalmazott információt tartalmazó okmány.

(3) A tagállamok megkövetelhetik, hogy a termékeknek az (1) bekezdésben említett, a saját területükről induló szállítását kísérő okmányt a III. mellékletben rögzített mintának megfelelően állítsák ki.

Abban az esetben, ha a szállítás a területükről indul, és ott is fejeződik be, a tagállamok engedélyezhetik, hogy a kísérőokmányokat ne osszák rovatokra, valamint hogy az információt a III. mellékletben rögzített minta szerint ne számozzák.

(4) Abban az esetben, ha egy kísérőokmányt azért töltenek ki, hogy egy borászati termék 60 liternél nagyobb névleges térfogatú tárolóedényekben lévő szállítmányát kísérje, az okmány hivatkozási számát az az illetékes hatóság adja ki, amelynek neve és címe az okmányon szerepel. A szóban forgó hatóság lehet adóellenőrzési szerv.

▼B

A hivatkozási számok folyamatos sorszámozás részét képezik. Ezeket a számokat előre rányomtatják a szállítmányt kísérőokmányokra.

Az első albekezdésben említett, megfelelően kitöltött kísérőokmány eredetijét, valamint másolatát – minden egyes szállítási kezelésnél – előzőleg és utólag:

— azon tagállam illetékes hatóságának bélyegzője érvényesíti, ahonnan a szállítás indul, vagy

— a feladó az előírt bélyegzővel, illetve az illetékes hatóság által jóváhagyott bélyegzőgéppel végzett jelöléssel érvényesíti.

A 2719/92/EGK rendeletnek megfelelő igazgatási okmány vagy kereskedelmi okmány, illetve a 3649/92/EGK rendeletnek megfelelő egyszerűsített kísérőokmány vagy kereskedelmi okmány használata esetén az 1-es és 2-es másolatokat előzőleg a harmadik albekezdésben megállapított eljárásnak megfelelően érvényesíteni kell.

4. cikk

A 3. cikk (1) bekezdésétől eltérően nem szükséges a kísérőokmány:

1. a 60 liternél nagyobb névleges térfogatú tárolóedényben elhelyezett borászati termékek esetén a következő szállítmányok esetében:

   a) a szőlőtermelők által a saját szőlőültetvényükről vagy más, hozzájuk tartozó telephelyéről saját nevükben szállított szőlőt – akár sajtolt, akár nem – illetve szőlőmustot abban az esetben, ha a teljes közúti távolság nem haladja meg a 40 km-t, és a szóban forgó szállítás:

      — egyéni termelők esetén: a borkészítő létesítményükbe történik,

      — csoportokhoz tartozó termelők esetén: a csoport borkészítő létesítményéhez történik.

      Kivételes esetekben az illetékes hatóságok a maximális 40 km-es távolságot 70 km-re növelhetik;

   b) a termelők vagy – a címzettek kivételével – a nevükben harmadik személyek által a termelők szőlőültetvényeiről elszállított szőlőt (akár sajtolt, akár nem):

      — ha a szóban forgó szállítás a címzettnek az ugyanazon a szőlőtermő övezeten belül fekvő borkészítő létesítményéhez történik, és

      — ha a teljes közúti távolság nem haladja meg a 40 km-t. Az illetékes hatóságok kivételes esetekben ezt a maximális távolságot 70 km-re növelhetik;

   c) a borecetet;

   d) bármely terméket, amennyiben az illetékes hatóság a szóban forgó szállítást az ugyanazon helyi közigazgatási egységen belül vagy a közvetlen szomszédságban fekvő, helyi közigazgatási egységig, vagy – ha egyéni engedélyt adtak – az ugyanazon a regionális közigazgatási egységen belül engedélyezte, abban az esetben, ha:

      — a terméket, a 12. cikk (2) bekezdésének a) pontjára is figyelemmel, egyazon vállalkozás egyik telephelyéről a másikba szállítják, vagy

      — a termék esetében nem történik tulajdonosváltozás, és ha a szállítást borkészítés, -feldolgozás, -tárolás, illetőleg -palackozás céljából hajtják végre;

   e) szőlőtörkölyt és borseprőt:

▼B

— a lepárlóüzemig abban az esetben, ha a terméket annak a tagállamnak az illetékes hatóságai által előírt szállítólevél kíséri, ahonnan a szállítás indul, vagy

— ha a szállítást – az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkének (7) bekezdése alapján – a terméknek a borkészítési eljárásból való kivonása céljából hajtják végre;

2. a 60 literes vagy annál kisebb névleges térfogatú tárolóedényekben lévő termékek esetén a 92/12/EGK irányelvre is figyelemmel a következőket tartalmazó szállítmányokat:

a) az elismert, egyszer használatos záreszközzel ellátott, a palackozó azonosítását lehetővé tevő és öt liter vagy kisebb névleges térfogatú, címkézett tárolóedényekben elhelyezett termékeket abban az esetben, ha a teljes mennyiség nem haladja meg:

— az öt litert szőlőmustsűrítmény esetén (akár finomított, akár nem),

— a 100 litert minden más terméknél;

b) a diplomáciai képviseletek, konzulátusok és hasonló létesítmények számára szánt bort vagy szőlőlét – a számukra nyújtott kedvezmények határán belül;

c) azt a bort vagy szőlőlét:

— amelyet magánháztartások költöztetésénél tárolóedényben helyeznek el, és nem értékesítésre szánnak,

— amelyet hajók, repülőgépek fedélzetén vagy vonaton ottani fogyasztás céljára helyeznek el;

d) a magánszemélyek által szállított és – az a) pontban említett szállítmányoktól eltérő – a címzett vagy a címzett családja személyes fogyasztására szánt bort vagy részben erjedt szőlőmustot abban az esetben, ha a szállított mennyiség nem haladja meg a 30 litert;

e) bármely tudományos vagy műszaki kísérletre szánt terméket, amennyiben a teljes szállított mennyiség nem haladja meg az 1 hl-t;

f) a kereskedelmi mintákat;

g) egy hivatalos szervnek vagy laboratóriumnak küldött mintákat;

Bármely, az a)–e) pontban említett kísérőokmány bemutatásának követelménye alóli mentesség esetén az feladóknak – a kiskereskedők vagy a terméket alakalomszerűen más magánszemélyeknek értékesítő magánszemélyek kivételével – mindvégig tudniuk kell bizonyítani minden, a II. cím alatt előírt nyilvántartásra, vagy más, az érdekelt tagállam által megkövetelt nyilvántartásra előírt bejegyzés helyességét.

5. cikk

(1) Abban az esetben, ha az illetékes hatóság megállapítja, hogy valamely, borászati terméket szállító vagy szállíttató természetes vagy jogi személy, illetve ezek csoportja súlyosan megszegte a Közösség szőlő- és borágazattal kapcsolatos szabályait vagy az annak megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezéseket, illetve ha az adott hatóság alapos okkal feltételezi a fenti jogsértés elkövetését, a következő eljárás alkalmazását követelheti meg:

A feladónak ki kell töltenie a kísérőokmányt, és kérnie kell az illetékes hatóságtól annak érvényesítését. Az érvényesítés elvégzése esetén megszabhatók a termék jövőbeli felhasználásának feltételei. Az érvényesítés akkor teljes, ha magában foglalja az illetékes hatóság bélyegzőjét, tisztviselőjének aláírását és a dátumot.

▼B

A fenti eljárás alkalmazandó azoknak a termékeknek a szállításánál is, amelyek termelési feltételei, illetve összetétele nem felel meg a közösségi vagy nemzeti előírásoknak.

(2) A kísérőokmánynak – minden, harmadik országból származó, szabad forgalomba bocsátott terméknek a közösségi vámterületen belüli fuvarozásakor – a következőket kell tartalmaznia:

— a 883/2001/EGK bizottsági rendeletnek ([1]) megfelelően kitöltött VI 1 okmány számát,

— az okmány kiállításának dátumát,

— a harmadik ország azon hatóságának nevét és címét, amely az okmányt kitöltötte, vagy amely annak a termelő általi kitöltését jóváhagyta.

(3) Minden, a kísérőokmányokat borászati termék szállításához kitöltő személy vagy szerv, és minden olyan személy, aki a szóban forgó termékeket tartja, köteles megőrizni a szóban forgó okmányok egy másolatát.

6. cikk

(1) A kísérőokmányt akkor tekintik megfelelően kitöltöttnek, ha az az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében előírt információt tartalmazza. A 2719/92/EGK rendeletnek vagy a 3649/92/EGK rendeletnek megfelelő okmány használata esetén az okmányon az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében megállapított összes információt is fel kell tüntetni. Ezen túlmenően a szeszezett bor lepárlóüzemébe történő szállításához használt kísérő igazgatási okmánynak vagy az egyszerűsített kísérőokmánynak, illetve a két utóbbi okmány helyett szereplő kereskedelmi okmányoknak meg kell felelniük a piaci mechanizmusokra tekintettel a borpiac közös szervezéséről szóló 1493/1999/EK rendelet végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2000. július 25-i 1623/2000/EK bizottsági rendelet ([2]) 68. cikk (2) bekezdésének a) pontjában és 70. cikk (2) bekezdésének e) pontjában foglalt követelményeknek.

(2) A kísérőokmányok csak egyetlen szállítási műveletnél használhatók fel.

Az egy és ugyanazon feladótól az egy és ugyanazon címzetthez egyetlen szállítmány formájában történő szállításhoz egyetlen kísérőokmány is kitölthető az alábbi esetekben:

— ugyanazon termékkategória két vagy több tételénél, vagy

— különböző termékkategóriák két vagy több tételénél, feltéve hogy azokat 60 liter vagy kisebb névleges térfogatú, és elismert, egyszer használatos záreszközzel ellátott, a palackozó azonosítását lehetővé tevő jelölést viselő, címkézett tárolóedényekben helyezik el.

(3) A borászati termékek szállítmányát kísérő okmányoknak jelezniük kell a dátumot, amikor a szállítás kezdődött.

Az 5. cikk (1) bekezdésében említett esetben, vagy ha a szállítmányt kísérő okmányt az illetékes hatóság tölti ki, az okmány csak akkor érvényes, ha a szállítás legkésőbb az érvényesítés dátumát követő ötödik munkanapon, vagy az adott esetnek megfelelően, a kitöltés napján megkezdődik.

(4) Ha a termékeket ugyanannak a szállítótartálynak külön részeiben szállítják, vagy a termékek a fuvarozás közben keverednek, mindegyik részhez – akár külön akár keverék formájában szállítják őket – kísérőokmányt kell kitölteni. A szóban forgó okmányon fel kell tüntetni, az

([1]) HL L 128., 2001.5.10., 1. o.
([2]) HL L 194., 2000.7.31., 45. o.

▼B

egyes tagállamokban megállapított szabályoknak megfelelően, az elegyítésből származó termék felhasználását.

A feladókat vagy más, meghatalmazott személyeket azonban a tagállamok felhatalmazhatják az elegyítésből származó összmennyiségre vonatkozó egyetlen kísérőokmány kitöltésére. Az illetékes hatóság ebben az esetben megfelelő utasításokat ad arra nézve, hogyan kell bizonyítékot szolgáltatni a különböző rakományok kategóriájára, származására és mennyiségére nézve.

(5) Amennyiben megállapítást nyer, hogy egy szállítmányt – amelyre nézve kísérőokmányt előírtak – a szóban forgó okmány nélkül vagy hamis, téves, illetve hiányos adatokat tartalmazó okmánnyal szállítanak, annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol ezt felfedezik, vagy bármely más, a szőlő- és borágazat közösségi, valamint nemzeti szabályainak betartatásáért felelős szervezet megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy

— a szóban forgó szállítást akár az érdemi hibák kijavításával, akár új okmány kiállításával szabályossá tegye,

— adott esetben mindenféle szabálytalanságot annak súlyossága arányában – különösen az 5. cikk (1) bekezdésének alkalmazásával – szankcionáljon.

Az első albekezdésben említett illetékes hatóság vagy egyéb szerv lepecsételi a szóban forgó rendelkezés alapján helyesbített vagy kiállított okmányokat. A szabálytalanságok kiigazítása a feltétlenül szükségesnél tovább nem késleltetheti a szóban forgó szállítást.

Komoly vagy ismételt szabálytalanságok esetén a kirakodás helye szerint illetékes regionális vagy helyi hatóság tájékoztatja a berakodás helye szerint illetékes regionális vagy helyi hatóságot. Közösségen belüli szállítás esetén a szóban forgó információt a borágazat ellenőrzésére vonatkozó részletes végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2000. december 14-i 2729/2000/EK bizottsági rendeletnek ([1]) megfelelően továbbítják.

(6) Abban az esetben, ha a szállítási kezelés szabálytalansága nem javítható ki az (5) bekezdés első albekezdése szerint, az illetékes hatóság vagy a szabálytalanságot feltáró szerv a szállítmányt feltartóztatja. A feladót a szállítmány feltartóztatásáról és a felmerülő következményekről tájékoztatja. A szóban forgó intézkedések kiterjedhetnek a termék értékesítésére vonatkozó tilalomra is.

(7) Abban az esetben, ha a címzett a kísérőokmány fedezete alatt szállított termék átvételét részben vagy teljes egészében megtagadja, a címzett az okmány hátoldalára a dátummal és az aláírásával, ezenkívül – adott esetben – a visszautasított mennyiség literben vagy kilogrammban történő feltüntetésével a következő szöveget írja: „átvétel megtagadva”.

Ebben az esetben a terméket ugyanazzal a kísérőokmánnyal visszaküldhetik a feladónak, vagy – ismételt feladás esetén – a terméket kísérő, új kísérőokmány kitöltéséig a fuvarozó helyiségében tárolhatják.

7. cikk

(1) A kísérőokmányok akkor tekinthetők az m.t. minőségi borok eredetmegjelölését vagy a földrajzi árujelzőre jogosult asztali borok származási helyét tanúsító dokumentumoknak, ha azokat jogszerűen kitöltik:

— azok a feladók, akik maguk termelik a szállított bort, és nem vásárolnak, és nem is értékesítenek olyan borászati termékeket, melyeket a saját termékükből előállított bor megnevezésére használt névtől eltérő szőlőtermő területeken betakarított szőlőből állítottak elő;

([1]) HL L 316., 2000.12.15., 16. o.

▼B

— azok a feladók, akikre az első francia bekezdés nem vonatkozik, feltéve hogy az adatok helyességét az illetékes hatóság a szóban forgó termékek előző szállítmányait kísérő okmányokon szereplő információ alapján a kísérőokmányon igazolta,

— az 5. cikk (1) bekezdése alapján (feltéve, hogy az itt felsorolt követelményeknek megfelelnek):

a) i. a kísérőokmányt:

— a 2719/92/EGK rendelet mellékletében megadott kísérő igazgatási okmányra, vagy

— a 3649/92/EGK rendelet mellékletében megadott egyszerűsített kísérőokmányra, vagy

— az ennek a rendeletnek a III. mellékletében rögzített kísérőokmányra, vagy

ii. abban az esetben, ha a szállítmány nem halad át másik tagállam területén, a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett okmányok egyikére megállapított mintának megfelelően töltik ki;

b) a kísérőokmány megfelelő rovatában a következőket tüntetik fel:

— m.t. minőségi boroknál: „ez az okmány a benne foglalt m.t. minőségi borok eredetét tanúsítja”,

— a földrajzi árujelzőre jogosult asztali boroknál: „ez az okmány a benne foglalt asztali borok származási helyét tanúsítja”;

c) a b) pontban említett bejegyzéseket – adott esetben – az illetékes hatóság:

— az a) pont i. alpontjának első és második francia bekezdésében említett minta használata esetén az 1-es és 2-es számú másolaton, vagy

— a III. mellékletben rögzített minta vagy egy másik, a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett okmány használata esetén a kísérőokmány eredetijén és egy másolaton saját bélyegzőjével, a dátummal és a felelős személy aláírásával érvényesíti;

d) a kísérőokmány hivatkozási számát az illetékes hatóság adta ki;

e) a termelő tagállamtól eltérő tagállamból származó szállítmányok esetén a kísérőokmány, amellyel a terméket szállítják, abban az esetben érvényes eredetmegjelölésként, vagy a földrajzi árujelzőként, ha feltüntetik:

— a hivatkozási számot,

— a kiállítás dátumát,

— a terméket a visszaküldés előtt kísérő és az eredetmegjelölést vagy a földrajzi árujelzőt igazoló okmányokon feltűntetett hatóságok nevét és címét.

A tagállamok előírhatják a területükön termelt m.t. minőségi borok eredetmegjelölésének és az ugyanott termelt asztali borok földrajzi árujelzőjének igazolását.

(2) Minden egyes tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik a (3) bekezdésben rögzített feltételeknek megfelelő feladóknak, hogy az eredetmegjelölés vagy származási hely igazolását a kísérőokmányokon maguk töltsék ki, illetve azokra előre rányomtassák, feltéve hogy a szóban forgó igazolást:

a) az illetékes hatóság bélyegzőjével, a felelős személy aláírásával és a dátummal előre érvényesítik; vagy

▼B

b) különleges, az illetékes hatóság által engedélyezett és a IV. mellékletben rögzített mintának megfelelő pecsét segítségével a feladók maguk érvényesítik; a pecsét a nyomtatványokra előre rányomtatható, amennyiben azokat a szóban forgó célra jóváhagyott nyomda nyomja.

(3) A (2) bekezdésben említett felhatalmazást csak azoknak a feladóknak lehet megadni:

— akik rendszeresen adnak fel m.t. minőségi borokat és/vagy földrajzi árujelzőre jogosult asztali borokat, és

— csak miután az eredeti kérést követően megállapítást nyert, hogy a nyilvántartást a II. címnek megfelelően vezetik, és így azok az okmányokon szereplő adatok helyességének ellenőrzését lehetővé teszik.

Az illetékes hatóságok megtagadhatják a felhatalmazást a feladóktól, akik nem kínálnak a hatóságok által megfelelőnek tekintett garanciákat. A felhatalmazás – különösen abban az esetben, ha a feladók már nem felelnek meg az első albekezdésben megállapított követelményeknek, vagy már nem nyújtják a szükséges garanciákat – visszavonható.

(4) Azok a feladók, akik megkapták a (2) bekezdésben említett felhatalmazást, kötelesek megtenni minden szükséges lépést a különleges pecsét, továbbá az illetékes hatóság pecsétjével, illetve a különleges pecséttel ellátott nyomtatványok őrzésére.

(5) A harmadik országokkal történő kereskedelem során és a termelő tagállamból történő kivitel esetén csak az (1) bekezdésnek megfelelően kitöltött kísérőokmányok igazolhatják:

— m.t. minőségi borok esetén: hogy a termék eredetmegjelölése megfelel a vonatkozó közösségi és nemzeti előírásoknak,

— az 1493/1999/EK rendelet 51. cikk (2) és (3) bekezdése alapján megjelölt asztali borok esetén: hogy a termék földrajzi árujelző megfelel a vonatkozó közösségi és nemzeti előírásoknak.

Azonban a termelő tagállamtól eltérő tagállamból származó kivitel esetén az (1) bekezdésnek megfelelően kitöltött kísérőokmányt – amely a terméket a kivitel során kíséri – az eredetmegjelölésére vagy a földrajzi árujelzőre vonatkozó igazolásnak kell tekinteni, amennyiben az feltünteti:

— a hivatkozási számot,

— kiállítás dátumát, és

— az azokon az okmányokon feltüntetett – az (1) bekezdésben említett – hatóság nevét és címét, amelyek a terméket a kivitel előtt kísérték, és amelyeken az eredetmegjelölést vagy a földrajzi árujelzőt igazolták.

(6) A kísérőokmányt az importált bor eredetmegjelölését igazoló dokumentumnak tekintik abban az esetben, ha az okmányt – valamelyik, az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett minta alkalmazásával – az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően töltik ki.

8. cikk

(1) Abban az esetben, ha a címzett a Közösség területén honos, a következő szabályok vonatkoznak a kísérőokmány alkalmazására:

a) amennyiben a szállított termék mentes a jövedéki adó alól (a 2719/92/EGK rendelethez csatolt magyarázó jegyzetek általános megjegyzéseinek 1.5. pontja);

b) amennyiben a Közösségen belül szállított termék jövedékiadóköteles, és azt az indító tagállamban fogyasztási célra már forga-

▼B

lomba bocsátották (a 3649/92/EGK rendelethez csatolt magyarázó jegyzetek általános megjegyzéseinek 1.5. pontja);

c) az a) vagy b) pontban nem érintett esetekben:

i. az a) és b) pontban említett szállításhoz szükséges kísérőokmány használata esetén:

— az 1-es számú másolatot a feladó őrzi meg,

— a 2-es számú másolat a berakodási helytől a kirakodási helyig a terméket kíséri, és át kell adni a címzettnek vagy képviselőjének;

ii. más kísérőokmány használatakor:

— a kísérőokmány eredetije a berakodási helytől kíséri a terméket és átadandó a címzettnek vagy képviselőjének,

— egy másolatot a feladó őriz meg.

(2) Abban az esetben, ha a címzett a Közösség vámterületén kívül honos, a szállítmányt kísérő okmány eredetijét és egy másolatát vagy, adott esetben, annak az 1-es számú, valamint 2-es számú másolatát az exportáló tagállam illetékes vámhivatalánál a kiviteli nyilatkozat alátámasztására be kell mutatni. A vámhivatal meggyőződik arról, hogy a kiviteli nyilatkozaton a bemutatott okmány típusát, dátumát és számát feltüntették, továbbá hogy a kiviteli nyilatkozat típusát, dátumát és számát a kísérőokmány eredetijén és a másolaton vagy, az adott esetben, a kísérőokmány 1-es, valamint 2-es számú másolatán feltüntették.

▼M5

A közösségi vámterületről kiléptető vámhivatal az utóbbi okmány két másolatán feltünteti az V. mellékletben felsorolt bejegyzések egyikét, és lepecsételi a másolatokat. A fenti szöveget tartalmazó, lepecsételt másolatokat átadja az exportőrnek vagy képviselőjének. Az utóbbi gondoskodik róla, hogy egy másolat a kivitt terméket kísérje.

▼B

(3) A (2) bekezdés első albekezdésében említett adatok legalább az okmány típusát, dátumát és számát, a kiviteli nyilatkozat vonatkozásában pedig a kivitel tekintetében illetékes hatóság nevét és címét rögzítik.

(4) Azokat a borászati termékeket, amelyeket a 2913/92/EGK tanácsi rendeletben [1] és a 2454/93/EGK bizottsági rendeletben [2] előírt, a passzív feldolgozással kapcsolatos intézkedések alapján az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) valamelyik tagállamába ideiglenes jelleggel, raktározás, érlelés és/vagy palackozás céljából vittek ki, a Vám-együttműködési Tanács 1963. december 3-i ajánlásában megállapított adatlap kíséri. A szóban forgó adatlapon a termékleírásra fenntartott rovatokban fel kell tüntetni a közösségi és nemzeti szabályoknak megfelelő leírást, valamint a fuvarozott bormennyiségeket.

A szóban forgó információt annak a kísérőokmánynak az eredetijéről veszik át, amely a bort az adatlapot kibocsátó vámhivatalhoz való szállítás során kíséri. A fent említett kísérőokmány típusát, dátumát és számát – amely előzőleg a szállítmányt kísérte – szintén fel kell jegyezni az adatlapra.

Abban az esetben, ha az adatlapot az első albekezdésben említett termékeknek a Közösség vámterületére történő újrabehozatala esetén az illetékes EFTA vámhivatal jogszerűen állítja ki, a szóban forgó kísérőokmányt – ami akár a Közösségen belüli rendeltetési hely szerinti, akár a belföldi felhasználásra történő szabad forgalomba bocsátást végző vámhivatalt illeti – a szállításhoz szolgáló kísérőokmánnyal egyenértékűnek kell tekinteni, feltéve hogy az okmány „megnevezés” rovata az első albekezdésben rögzített információt tartalmazza.

([1]) HL L 302., 1992.10.19., 1. o.
([2]) HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

▼B

Az érintett közösségi vámhivatal a címzett vagy annak képviselője által átadott okmány másolatát vagy fénymásolatát lebélyegzi és neki e rendelet alkalmazásának céljából visszaadja.

(5) Az ennek a rendeletnek megfelelően kísérőokmánnyal ellátott, harmadik országokba exportált m.t. minőségi borok és a földrajzi árujelzőre jogosult asztali borok esetén a kísérőokmányt mint a termékek eredetmegjelölésének vagy származásának igazolását bármely más szükséges okmánnyal együtt az illetékes hatóságnak be kell mutatni, amikor a szóban forgó borokat a Közösségben szabad forgalomba bocsátják, amennyiben az adott bor nem felel meg a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek, vagy a 2913/92/EGK rendelet és annak végrehajtási rendelkezései értelmezésében tértiárut képez. Amennyiben az okmányokat kielégítőnek találják, az érintett vámhivatal a címzett, illetve képviselője által átadott eredetmegjelölési igazolás másolatát vagy fénymásolatát záradékolja, és e rendelet alkalmazásának céljából neki visszaadja.

9. cikk

Ha egy szállítmányt, amelyhez kísérőokmány szükséges, a szállítás során – *vis maior* vagy valamilyen, előre nem látható esemény következtében – meg kell osztani, vagy az teljes egészében, illetve részben elvész, a fuvarozó attól az illetékes hatóságtól, ahol a véletlen esemény vagy a *vis maior* esete bekövetkezett, a tényállás felvételét kéri.

A fuvarozó lehetőség szerint a véletlen esemény vagy *vis maior* bekövetkeztének helyéhez legközelebb eső illetékes hatóságot is értesíti, hogy az megtehesse a szóban forgó szállítási művelet szabályossá tételéhez szükséges lépéseket. A szóban forgó intézkedések csak a szállítási művelet szabályossá tételéhez szigorúan szükséges ideig késleltethetik a szállítást.

10. cikk

Az alább felsorolt, palackozatlan borászati termékek bármelyike több mint 60 literes mennyiségének fuvarozásakor a szállítmányhoz előírt kísérőokmányt, továbbá annak önmásoló íropapír, karbonpapír, vagy bármely más, az illetékes hatóság által engedélyezett formában történt másolatát követelik meg:

a) közösségi eredetű termékek esetén:

— asztali bor készítésére alkalmas bornál,

— m.t. minőségi borrá történő feldolgozásra szánt bornál,

— részben erjedt szőlőmustnál,

— sűrített szőlőmustnál (akár finomított, akár nem),

— friss szőlőmustnál (alkohol hozzáadásával lefojtva),

— szőlőlénél,

— sűrített szőlőlénél,

— a nem az 1493/1999/EK rendelet 42. cikk (5) bekezdésében említett termékekké való feldolgozásra szánt csemegeszőlőknél;

b) a Közösségen kívülről származó termékek esetén:

— friss szőlőknél (a csemegeszőlők kivételével),

— szőlőmustnál,

— sűrített szőlőmustnál,

— részben erjedt szőlőmustnál,

— sűrítet szőlőmustnál (akár finomított, akár nem),

▼B

— friss szőlőmustnál (alkohol hozzáadásával lefojtva),

— szőlőlénél,

— sűrített szőlőlénél,

— a 2204-es KN-kód alá nem tartozó termékek készítéséhez használt likőrbornál.

A 4. cikkben említett kivételek sérelme nélkül ugyanez alkalmazandó – a származásra és a szállított mennyiségre való tekintet nélkül – a következő termékekre:

— borseprőre,

— a lepárlásra vagy az ipari feldolgozás más formájára szánt szőlőtörkölyre,

— törkölyborra,

— lepárlásra szánt avinált borra,

— az 1493/1999/EK rendelet 19. cikke alapján a tagállamok által a szüretelés helye szerinti közigazgatási egységnek kidolgozott osztályozásban borszőlőfajtaként fel nem sorolt fajták szőlőjéből származó borra,

— azokra a termékekre, amelyeket közvetlen emberi fogyasztásra nem lehet felkínálni vagy szállítani.

A feladó – legkésőbb az azt a napot követő munkanapon, amikor az áru a berakodás helyét elhagyja – a leggyorsabb módszerrel a berakodás helye szerint területileg illetékes hatósághoz továbbítja az első albekezdésben említett másolatot. Az illetékes hatóság – legkésőbb a másolat bemutatását, illetve az illetékes hatóság általi kitöltését követő első munkanapon – a másolatot a leggyorsabb módszerrel ahhoz az illetékes hatósághoz továbbítja, amelynek területén a kirakodás helye van.

II. CÍM

Nyilvántartás

11. cikk

(1) Azok a természetes vagy jogi személyek és csoportok, akik vagy amelyek bármilyen szakmai vagy kereskedelmi célra borászati termékeket tartanak, a szóban forgó termékekre bejövő és kimenő nyilvántartást – a továbbiakban: „nyilvántartás” – kötelesek vezetni.

Azonban:

a) nem kell nyilvántartást vezetniük:

— kiskereskedőknek,

— azoknak, akik csak a helyiségükben történő fogyasztásra árusítanak italokat;

b) nincs szükség nyilvántartásra borecetnél.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy:

a) a készletet nem tartó kereskedőknek a tagállamok által rögzített szabályoknak és eljárásoknak megfelelően kell nyilvántartást vezetniük;

b) azoknak a természetes és jogi személyeknek, valamint azon személyek csoportjainak, akik kizárólag a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kiszerelési követelményeknek megfelelő, kisméretű tárolóedényekben tárolt borászati termékeket tartanak raktáron vagy kínálnak eladásra, nem kell nyilvántartást vezetniük, amennyiben a betárolások, a kitárolások és a készletek – egyéb támogató

▼B

okmányok, különösen a pénzügyi könyvelésnél használt kereskedelmi okmányok alapján – mindvégig ellenőrizhetők maradnak.

(3) A nyilvántartás vezetésére kötelezett személyeknek fel kell jegyezniük az (1) bekezdésben említett minden egyes tételnek a telephelyre történő betárolását, illetve onnan történő kitárolását, valamint a 14. cikk (1) bekezdésében rögzített műveletek közül azokat, amelyekre sor kerül. A szóban forgó személyeknek – minden egyes, a termékek betárolásnak és kitárolásnak nyilvántartásában szereplő bejegyzéshez – be kell tudniuk mutatni azt az okmányt, amely a vonatkozó szállítmányt kísérte, vagy bármely más támogató okmányt, különösen kereskedelmi okmányt.

12. cikk

(1) A nyilvántartás:

— vagy folyamatosan sorszámozott, rögzített lapokból, vagy

— olyan megfelelő, az illetékes hatóságok által jóváhagyott, modern számviteli rendszerből áll, amelyben megjelennek a nyilvántartásba bevezetendő adatok.

A tagállamok azonban előírhatják, hogy:

a) sem a 14. cikk (1) bekezdésében előírt kezeléseket nem végző, sem pedig egyéb borászati eljárást nem folytató kereskedőknél a borászati termékek szállítását kísérő okmányok összessége is képezheti a nyilvántartást;

b) a termelők nyilvántartásukat az 1996. július 4-i 1294/95/EK bizottsági rendeletben ([1]) előírt szüreti vagy termelési jelentés, vagy készletnyilatkozatok hátoldalán lévő jegyzetek formájában is vezethetik.

(2) Az egyes vállalkozásokra vonatkozó nyilvántartásokat külön, és abban a helyiségben kell tartani, ahol a termékeket tárolják.

Az illetékes hatóságok azonban – adott esetben – útmutató kiadásával engedélyezhetik:

a) a nyilvántartásnak a vállalkozás bejegyzett székhelyén történő tárolását, ha a termékeket egyazon vállalkozás különböző telephelyein tartják, amelyek azonban azonos helyi közigazgatási egységben vagy annak közvetlen szomszédságában levő egységben találhatók;

b) a nyilvántartásnak erre szakosodott cég általi vezetését,

azzal a feltétellel, hogy a betárolások, a kitárolások és a készletek mindvégig ugyanazon a tényleges helyen ellenőrizhetők, ahol a termékeket – az egyéb támogató okmányok alapján – tartják.

Abban az esetben, ha a közvetlenül a fogyasztóknak értékesítő kiskereskedők egyetlen vállalkozáshoz tartoznak, és azokat egy vagy több, ugyancsak az adott vállalkozáshoz tartozó központi raktár látja el, a szóban forgó központi raktárak – a 11. cikk (2) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül – kötelesek nyilvántartást vezeti; az ilyen nyilvántartásba az említett kiskereskedőknek történt szállításokat kitárolásként kell bevezetni.

(3) A nyilvántartásba bevezetett termékeknél külön könyvelést kell vezetni a következőkről:

— az 1493/1999/EK rendelet I. mellékletében vagy a 883/2001/EK rendelet 34. cikkében rögzített kategóriák mindegyikéről,

— minden egyes m.t. minőségi borról és az ugyanabban a meghatározott régióban szüretelt szőlőből készült, m.t. minőségi borokká történő feldolgozásra szánt termékekről,

([1]) HL L 166., 1996.7.5., 14. o.

▼B

— minden, földrajzi árujelzővel ellátott asztali borról és az ugyanazon a szőlőtermő területen szüretelt szőlőből készült, a szóban forgó asztali borrá történő feldolgozásra szánt termékekről.

Azok a közösségi rendelkezéseknek megfelelően címkézett, 60 liternél nem nagyobb tárolóedényekben elhelyezett, különböző eredetű m.t. minőségi borok, amelyeket harmadik féltől szereznek be, és értékesítés céljából tartanak, felvihetők ugyanarra a számlára, amennyiben ehhez az illetékes hatóság vagy a szóban forgó hatóság által meghatalmazott szerv hozzájárulását adja, és minden egyes m.t. minőségi bor betárolása, illetve kitárolása a nyilvántartásban külön-külön jelenik meg; ugyanez érvényes a földrajzi árujelzővel ellátott asztali borokra is.

Valamely m.t. minőségi bor esetleges visszaminősítésekor erre a nyilvántartásban utalni kell.

(4) A tagállamok meghatározzák a raktározás, a különböző kezelések vagy a termékkategória változásai során a párolgásból fakadó veszteségek maximálisan elfogadható százalékait.

Abban az esetben, ha a tényleges veszteségek meghaladják:

— a szállítás alatt a II. melléklet B. része 1.2. pontjában említett tűréshatárokat, és

— az első albekezdésben említett esetekben a tagállam által rögzített maximális százalékokat,

a nyilvántartás vezetésére kötelezett a tagállamok által megállapított időtartamon belül ezt írásban közli a szóban forgó terület illetékes hatóságával, amely megteszi a szükséges intézkedéseket.

A tagállamok rögzítik, hogyan kell a nyilvántartásba bejegyezni az alábbiakat:

— a termelő és családja személyes fogyasztását,

— a termékek mennyiségében bekövetkező előre nem látható változásokat.

13. cikk

(1) A nyilvántartás a termékek minden egyes betárolására, illetve kitárolására nézve megadja:

— a termék ellenőrzési számát abban az esetben, ha ezt a számot közösségi vagy nemzeti rendelkezések előírják,

— a kezelés dátumát,

— a ténylegesen betárolt vagy kitárolt mennyiséget,

— az érintett terméknek a vonatkozó közösségi és nemzeti előírások szerinti leírását,

— az arra az okmányra való hivatkozást, amely a szóban forgó szállítmányt kíséri vagy kísérte.

A 7. cikk (5) bekezdésében említett esetekben a kitárolás nyilvántartásába kell bejegyezni, hogy melyik okmány kísérte a terméket.

(2) Évente egyszer, a tagállamok által rögzített napon a termékek betárolásának és kitárolásának nyilvántartását le kell zárni (éves beszámoló). Az éves beszámolóval összefüggésben a készletekről leltárt készítenek. A meglévő készleteket az éves beszámolót követő időpontban mint a nyilvántartásba történő betárolást kell rögzíteni. Ha az éves beszámoló eltérést mutat az elméleti készlet és a tényleges készlet között, a lezárt könyvekben erre vonatkozó megállapítást kell tenni.

▼B

14. cikk

(1) A nyilvántartás a következő kezeléseket tünteti fel:

— az alkoholtartalom növelése,

— a savtartalom növelése,

— savcsökkentés,

— édesítés,

— házasítás,

— palackozás,

— lepárlás,

— pezsgő, habzóbor, gyöngyöző bor és szénsav hozzáadásával készült gyöngyöző bor előállítása,

— likőrbor előállítása,

— sűrített szőlőmust előállítása (akár finomított, akár nem),

— aktív szénnel való kezelés,

— kálium-ferrocianiddal való kezelés,

— bor avinálása lepárlás céljából,

— egyéb, alkohol hozzáadásával történő eljárások,

— bármely más kategóriába tartozó termékké, különösen aromás borrá történő feldolgozás,

— elektrodialízises kezelés,

▼M3

— dimetil-dikarbonát (DMDC) hozzáadása a borokhoz,

▼M4

— tölgyfadarabok felhasználása a borkészítés során.

▼B

Abban az esetben, ha egy vállalkozás jogosult a 12. cikk (1) bekezdés második albekezdésében említett, egyszerűsített nyilvántartás vezetésére, az illetékes hatóság az alkoholtartalom növelésének, a savtartalom növelésének és a savcsökkentésnek a kezelésénél a nyilvántartásba történt bejegyzésekkel egyenértékűnek fogadhatja el a borpiac közös szervezéséről szóló 1493/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazásának egyes részletes szabályai megállapításáról, valamint a borászati eljárások és kezelések közösségi kódexének létrehozásáról szóló, 2000. július 24-i 1622/2000/EK bizottsági rendelet ([1]) 22–29. cikke alapján az 1439/1999/EK rendelet V. melléklete G. pontjának 5. alpontjában előírt bejelentések másolatát.

(2) Az (1) bekezdésben előírt valamennyi kezelésnél a nyilvántartás – a (3) bekezdésben említettek kivételével – a következőket tünteti fel:

— a végrehajtott kezelést és annak dátumát,

— a felhasznált termékek természetét és mennyiségét,

— a kezelés segítségével előállított termék mennyiségét,

— az alkoholtartalom növelése, a savtartalom növelése és a savcsökkentés, édesítés valamint boralkohol hozzáadása során alkalmazott termékmennyiséget,

— a termékeknek a kezelés előtti és utáni, a vonatkozó közösségi vagy nemzeti szabályoknak megfelelő leírását,

([1]) HL L 194., 2000.7.31., 1. o.

▼B

— azon tárolóedények jelölését, amelyekben a nyilvántartásban szereplő termékeket a kezelést megelőzően tárolták és a kezelés után tárolnak,

— palackozás esetén a megtöltött palackok számát és azok tartalmát,

— bérpalackozás esetén a palackozó nevét és címét.

Amennyiben egy terméknek – különösen a szőlőmust erjedése esetén – megváltozik a kategóriája anélkül, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében említett kezelések valamelyikén átmenne, a kategóriaváltást követően nyert termék mennyiségére és típusára utaló megjegyzést kell tenni a nyilvántartásban.

Ha szeszezett bort állítanak elő, a nyilvántartásba be kell jegyezni az 1623/2000/EK rendelet 68. cikke (2) bekezdésének a) pontjában és 70. cikke (2) bekezdésének e) pontjában előírt információt is.

(3) Pezsgő előállításakor a nyilvántartás minden egyes elkészített küvé esetében feltünteti:

— a készítés dátumát,

— minőségi pezsgőknél és m.t. minőségi pezsgőknél a palackozás dátumát,

— a küvé mennyiségét és minden egyes összetevőjének mennyiségét, valamint tényleges és potenciális alkoholtartalmát,

— minden egyes, az 1622/2000/EK rendelet 24. cikkében felsorolt eljárást,

— a felhasznált tirázslikőrt,

— az expedíciós likőrt,

— az előállított palackok számát, szükség esetén a maradékcukor tartalmára utaló kifejezéssel megadva a pezsgő típusát, ha a szóban forgó kifejezés a címkén látható.

(4) Likőrbor előállításakor a nyilvántartás minden egyes tételre feltünteti:

— bármely, az 1493/1999/EK rendelet I. melléklete B. szakasza b) pontjának 14. pontjában felsorolt termék hozzáadásának dátumát,

— a hozzáadott termék természetét és mennyiségét.

15. cikk

(1) A nyilvántartások vezetésére kötelezetteknek külön nyilvántartást vagy könyvelést kell vezetniük a következőkben felsorolt, általuk bármilyen okból – ideértve a saját helyiségben való felhasználást is – tartott termékek és anyagok be- és kitárolásáról:

— szacharóz,

— sűrített szőlőmust,

— finomított szőlőmustsűrítmény,

— a savnövelésre használt termékek,

— a savcsökkentésre használt termékek,

— a borból lepárolt szeszesitalok.

A külön nyilvántartás vagy könyvelés vezetése nem mentesít az 1493/1999/EK rendelet V. melléklete G. szakaszának 5. pontjában említett jelentések alól.

(2) Az egyes, az (1) bekezdésben említett nyilvántartások vagy könyvelések minden egyes termékre külön feltüntetik:

a) betárolások esetén:

▼B

— a szállító nevét vagy cégnevét és címét, adott esetben utalva arra az okmányra, amely a termék szállítását kísérte,

— az érintett mennyiséget,

— a betárolás dátumát;

b) kitárolások esetén:

— az érintett mennyiséget,

— a felhasználás vagy kitárolás dátumát,

— adott esetben a címzett nevét vagy cégnevét és címét.

16. cikk

(1) A külön vezetett nyilvántartásban vagy könyvelésben szereplő bejegyzésekre:

— a 11., 12. és 13. cikkben említett nyilvántartásnál vagy könyvelésnél, betárolások esetén legkésőbb az átvételt követő munkanapon, kitárolások esetén pedig legkésőbb a feladást követő harmadik munkanapon kerül sor,

— a 14. cikkben említett nyilvántartásnál vagy könyvelésnél legkésőbb a kezelést követő első munkanapon, alkoholtartalom-növelés esetén pedig aznap kerül sor,

— a 15. cikkben említett nyilvántartásnál vagy könyvelésnél be- és kitárolások esetén legkésőbb az átvételt vagy a feladást követő munkanapon, felhasználáskor pedig a felhasználás napján kerül sor.

A tagállamok azonban – különösen számítógépes adatbázis esetén – engedélyezhetnek hosszabb, 30 napot meg nem haladó időkorlátokat, feltéve hogy a betárolások, kitárolások és a 14. cikkben említett kezelések – további támogató okmányok alapján – továbbra is bármikor ellenőrizhetők, és hogy az említett okmányokat az illetékes hatóság vagy a szóban forgó hatóság által meghatalmazott szerv, illetve szerv megbízhatónak tekinti.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésétől eltérően és bármely, a 17. cikk alapján a tagállamok által elfogadott rendelkezésére is figyelemmel ugyanannak a terméknek a szállítmányai havonkénti összesítésben is bejegyezhetők a kitárolási nyilvántartásba abban az esetben, ha a szállított terméket kizárólag a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett tárolóedényekbe palackozzák.

17. cikk

(1) A tagállamok engedélyezhetik a már meglévő nyilvántartások alkalmazását, és további szabályokat, vagy szigorúbb követelményeket állapíthatnak meg a nyilvántartások vezetésére és ellenőrzésére. Különösen megkövetelhetik külön könyvelés vezetését az előírt termékekről, vagy hogy külön nyilvántartás vezetését meghatározott termékkategóriákról, vagy bizonyos, a 14. cikk (1) bekezdésében említett kezelésekről.

(2) Az 5. cikk (2) bekezdésének alkalmazása esetén a tagállamok előírhatják, hogy a nyilvántartást az illetékes hatóság, vagy a szóban forgó hatóság által meghatalmazott szerv, illetve hatóság vezesse.

▼B

III. CÍM

Általános és átmeneti rendelkezések

18. cikk

(1) A tagállamok:

a) a területükön forgalomba hozott termékeknek a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, ötliteres vagy kisebb névleges térfogatú tárolóedényekben való elhelyezésekor használt záróeszközökről vezetendő raktárnyilvántartást, és abban különleges adatok feltüntetését írhatják elő;

b) ha a szóban forgó információ az ellenőrzésekhez szükséges, a területükön előállított borászati termékek szállítmányait kísérő okmányokon további információt követelhetnek meg;

c) ha a számítógépes raktárnyilvántartási rendszer miatt szükséges, megállapíthatják azt a helyet, ahol a borászati termékek szállítmányait kísérő okmányokon meghatározott kötelező információt kell feltüntetni a területükről kiinduló szállítások esetén, feltéve hogy ezzel a 7. cikk (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett minták kiszerelése nem változik meg;

d) a más tagállam vagy harmadik ország területén való áthaladás nélkül a saját területükről induló és ott végződő szállításnál, valamint a ►M1 2010. július 31. ◄-én lejáró átmeneti időszakra engedélyezhetik a szőlősűrűség részadatainak az Oechsle-fokban kifejezett sűrűséggel történő helyettesítését;

e) előírhatják, hogy a saját területükön kiállított kísérőokmányok ne csak a dátumot, hanem a szállítás indulásának időpontját is jelezzék;

f) a 4. cikk (1) bekezdésének kiegészítéseként megállapíthatják, hogy nincs szükség semmilyen okmányra abban az esetben, ha a szőlőt – akár sajtolt, akár nem – vagy a szőlőmustot olyan termelői csoporthoz tartozó termelők szállítják, akik a szőlőt vagy szőlőmustot maguk termelik, illetve ha a termelői csoport a saját birtokában levő, fenti terméket szállítja, vagy abban az esetben, ha a fenti termékeket az adott termelők vagy termelői csoportok nevében szállítják egy begyűjtési pontra vagy az érintett csoport borkészítő létesítményeibe, feltéve, hogy az adott szállítás ugyanabban a szőlőtermő övezetben,, az érintett termőterületen kezdődik és ér véget, ideértve a közvetlenül szomszédos területet is, és abban az esetben, ha a szóban forgó terméket m.t. minőségi borrá történő feldolgozásra szánják;

g) megállapíthatják:

— hogy a feladónak a saját területéről induló szállítási műveleteket kísérő okmányok egy vagy több másolatát kell kitöltenie,

— hogy egy másik tagállamból vagy harmadik országból induló és saját területükön befejeződő szállítási műveleteknél a címzettnek a kísérőokmányok egy vagy több másolatát kell kitöltenie.

Ebben az esetben meghatározzák a szóban forgó másolatok felhasználását;

h) megállapíthatják, hogy a bizonyos szállítmányokat kísérő okmány felhasználása alóli mentesítésre vonatkozó 4. cikk (1) bekezdés b) pontjában említett kivétel nem alkalmazható a saját területükről kiinduló és végződő szállításra;

i) megállapíthatják, hogy – a 10. cikkben említett, a saját területükről kiinduló és másik tagállam területén végződő szállítás esetén – a feladónak meg kell küldenie a szóban forgó cikk alapján kiállított másolatokkal együtt a kirakodási hely szerint illetékes hatóság nevét és címét is.

▼B

(2) A tagállamok a 92/12/EGK irányelv 21. cikkének sérelme nélkül a felhasznált záróeszközökre vonatkozó indokok alapján nem tilthatják meg, illetve nem akadályozhatják a 4. cikk (2) bekezdés a) pontjában említett, legfeljebb öt liter névleges kapacitású tárolóedényekben palackozott termékek mozgását abban az esetben, ha a felhasznált záróeszköz vagy csomagolási típus szerepel az I. melléklet jegyzékében.

A tagállamok azonban a saját területükön palackozott termékeknél megtilthatják bizonyos, az I. melléklet jegyzékén megjelenő záróeszközöknek vagy csomagolási típusoknak az alkalmazását, illetve bizonyos feltételektől tehetik függővé ezen záróeszközök használatát.

19. cikk

(1) Minden, a tagállamok által saját jogszabályaik alkalmazására addigra már elfogadott szigorúbb rendelkezés és az egyéb célra megállapított nemzeti eljárások sérelme nélkül az ebben a rendeletben megkövetelt kísérőokmányokat és másolatokat a kiállításuk szerinti naptári év végétől számított legalább öt évig meg kell őrizni.

(2) A nyilvántartásokat és az abban szereplő kezelésekkel kapcsolatos okmányokat azt követően legalább öt évig meg kell őrizni, hogy a számlákat, amelyre utalnak, lezárták. Azonban ha egy vagy több jelentéktelen bormennyiségre vonatkozó nyilvántartásban szereplő számlát még nem zártak le, a szóban forgó számlákat át lehet vinni másik nyilvántartásba, feltéve hogy az eredeti nyilvántartásban utalás történik a szóban forgó átvitelre. Ilyen esetben az első albekezdésben említett ötéves időszak az átvitel napján kezdődik.

20. cikk

(1) Mindegyik tagállam bejelenti a Bizottságnak:

— az ennek a rendeletnek a végrehajtásáért felelős hatóság vagy hatóságok nevét és címét,

— adott esetben az illetékes hatóságok által az e rendelet végrehajtásával meghatalmazott összes szerv nevét és címét.

(2) Mindegyik tagállam:

— bejelent a Bizottságnak minden, az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságra és szervre vonatkozó későbbi változást, és

— bejelenti a Bizottságnak azokat az e rendelet végrehajtására tett intézkedéseket, amelyek a 2729/2000/EK rendeletben említett, tagállamok közötti együttműködés szempontjából különleges értékűek.

21. cikk

(1) A 2238/93/EGK rendelet hatályát veszti.

(2) Az (1) bekezdéssel hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat úgy kell értelmezni, mint az erre a rendeletre való hivatkozást.

(3) A 2238/93/EGK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének olasz nyelvű változata azonban Olaszországban 2001. szeptember 30-ig érvényben marad.

22. cikk

E rendelet 4. cikkének (2) bekezdése Olaszországban 2001. október 1-jén lép hatályba.

▼B

23. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2001. május 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

A 2. cikk h) pontjában említett borászati termékekkel töltött kis tárolóedényekre a Közösségben jóváhagyott záreszközök jegyzéke

1. Parafából vagy más, inert anyagból készült, különösen kupak vagy korong formájú, technológiai szerkezettel fedett vagy nem fedett, hengeres dugók. A szóban forgó technológiai szerkezet, amelynek nyitás után használhatatlanná kell válnia, az alábbiakból készülhet:
   - — alumíniumból,
   - — fémötvözetből,
   - — zsugorított műanyagból,
   - — PVC-ből alumíniumfejjel,
   - — élelmiszeripari viaszból, akár egyéb közömbös anyagokkal fedett, akár nem.
2. Parafából vagy más inert anyagból készült, teljesen a palack nyakába bevezetett, mind a nyakat, mind pedig a dugót fedő fém- vagy műanyag kapszulával fedett, és a nyitáskor tönkremenő, karimás dugók.
3. Parafából vagy más inert anyagból készült, kötő vagy rögzítő elemekkel (amelyeket a nyitáskor el kell törni) biztosított gomba alakú dugók, amelyek teljes egészét néha fém- vagy műanyag fólia borítja.
4. Alumíniumból vagy ónból készült, belül parafába vagy inert anyagba ágyazott koronggal, és a nyitáskor leszakadó vagy megsemmisülő biztosító gyűrűvel (pilfer-proof-rendszer) töltött, csavaros kupakok.
5. Műanyagból készült, csavaros kupakok.
6. A következőkből készült letéphető kupakok:
   - — alumíniumból,
   - — műanyagból,
   - — a fentiek kombinációjából.
7. Belül parafába vagy inert anyagba ágyazott koronggal ellátott, fémkoronás dugók.
8. A nyitás után többször fel nem használható csomagolás részét képező záróeszközök, úgy mint:
   - — bádogdobozok,
   - — alumíniumdobozok,
   - — kartonlemez csomagolóeszközök,
   - — műanyag csomagolóeszközök,
   - — a fenti anyagok kombinációjából készült csomagolóeszközök,
   - — rugalmas műanyag zsákok,
   - — alumínium és műanyag kombinációjából készült rugalmas zsákok,
   - — alumíniumfóliából készült tetraéderzacskók.

▼B

II. MELLÉKLET

További útmutató a kísérőokmányok kiállításához

A. *Általános szabályok*

1. Az okmányt lehetőleg írógéppel kell kitölteni. Ha kézzel töltik ki, ezt olvashatóan és kitörölhetetlenül kell megtenni.

2. Az okmánynak nem szabad semmilyen törlést vagy átírást tartalmaznia. A kísérőokmány nem használható fel, ha annak kitöltésekor bármilyen hibát ejtettek.

3. A másolatoknak hitelesített fénymásolatoknak kell lenniük, vagy önmásoló írópapír nyomtatvány, illetve karbonpapír alkalmazásával kell készülniük. A kísérőokmány minden előírt másolatán fel kell tüntetni a „másolat" szót vagy egy ezzel egyenértékű jelölést.

4. Abban az esetben, ha egy a 2719/92/EGK rendelet mellékletében közölt mintának (kísérőokmány, illetve kereskedelmi okmány), vagy a 3649/92/EGK rendelet mellékletében közölt mintának (egyszerűsített kísérőokmány, illetve kereskedelmi okmány) megfelelően kitöltött okmányt használnak egy, a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett 92/12/EGK irányelvben megállapított, borászati termékek mozgására vonatkozó formalitások alól mentes borászati termék kísérésére, saroktól sarokig terjedő átlós vonalat kell húzni azokba a rovatokba, amelyek nem érvényesek.

B. *Különleges szabályok*

1. A termék leírására vonatkozó adatok:

1.1. A termék kategóriája

Tüntesse fel a kategóriát, amelybe a termékek tartoznak, olyan, a közösségi szabályoknak megfelelő kifejezés alkalmazásával, amely a termék legpontosabb leírását adja, pl.:

— asztali bor,

— m.t. minőségi bor,

— szőlőmust,

— szőlőmust m.t. minőségi bor előállításához,

— importált bor.

1.2. A tényleges és összes alkoholtartalom, sűrűség

A kísérőokmány kitöltésekor:

a) a bor – kivéve az erjedésben lévő újborokat – tényleges alkoholtartalmát vagy az erjedésben lévő újbor és a részben erjedt szőlőmust összes alkoholtartalmát térfogatszázalékban egy tizedes pontossággal kell kifejezni;

b) a szőlőmust refrakciós mutatóját a Közösség által elismert mérési módszerrel kell megállapítani. Ezt a térfogatszázalékban megállapított potenciális alkoholtartalommal kell kifejezni. Mindez helyettesíthető a g/cm^3-ben kifejezett sűrűséggel;

c) az alkohol hozzáadásával lefojtott friss szőlőmust sűrűségét g/cm^3-ben kell kifejezni, a szóban forgó termék tényleges alkoholtartalmát pedig térfogatszázalékban egy tizedes pontossággal kell kifejezni;

d) a sűrített szőlőmust, a finomított szőlőmustsűrítmény és a sűrített szőlőlé cukortartalmát az összcukortartalom literre és kilogrammra vetített, grammban megadott értékével kell kifejezni;

e) a szőlőtörköly és a borseprő tényleges alkoholtartalma feltüntethető (tetszőleges), és kifejezhető a tiszta alkohol decitonnánkénti literjében.

Ezeket az adatokat a Közösség által elismert, az elemzési módszerekre vonatkozó szabályokban található átszámítási táblázatok alkalmazásával kell kifejezni.

▼B

Egyes borászati termékekre vonatkozó határértékeket megállapító közösségi rendelkezések sérelme nélkül, a következő tűréshatárok megengedettek:

— az összes vagy tényleges alkoholtartalom tekintetében ± 0,2 térfogatszázalékos tűréshatár,

— a sűrűség tekintetében ± hategységnyi tűréshatár a negyedik tizedesig (± 0,0006),

— a cukortartalom tekintetében ± 3 %.

2. A nettó mennyiség megadása:

A nettó mennyiséget:

— a tonnában vagy kilogrammban mért szőlő, sűrített szőlőmust, finomított szőlőmust-sűrítmény, sűrített szőlőlé, szőlőtörköly és borseprő esetében „t” vagy „kg” szimbólumokkal kell kifejezni,

— az egyéb, literben vagy hektoliterben mért termékeknél „hl” vagy „l” szimbólumokkal kell kifejezni.

A nettó összmennyiség 1,5 %-os tűréshatára engedhető meg a palackozatlan termékek megjelölésekor.

3. Egyéb megjelölések palackozatlan termékek fuvarozásakor:

3.1. Szőlőtermő övezet

A következő rövidítések alkalmazásával és az 1493/1999/EK rendelet III. mellékletének megfelelően adja meg azt a szőlőtermő övezetet, ahonnan a szállított termék származik: A, B, C I(a), C I(b), C II, C III (a) és C III(b).

3.2. Végrehajtott kezelések

A következő számoknak zárójelben történő alkalmazásával jelölje meg azokat a kezeléseket is, amelyeket a szállított terméken elvégeztek:

0: a termék a következő kezelések egyikén sem ment át,

1: a termék alkoholtartalmát növelték,

2: a termék savtartalmát növelték,

3: a termék savtartalmát csökkentették,

4: a terméket édesítették,

5: a termékhez boralkoholt adtak,

6: a termékhez a leírásban megadottól eltérő földrajzi egységről származó terméket adtak hozzá,

7: a termékhez a leírásban megadottól eltérő szőlőfajtából nyert terméket adtak hozzá,

8: a termékhez a leírásban megadottól eltérő évben szüretelt terméket adtak hozzá,

▼M4

8a: a terméket tölgyfadarabok felhasználásával készítették,

▼B

9: egyéb kezelések (határozza meg).

Példák:

— olyan, a B övezetből származó bornál, amelyhez alkoholt adtak, tüntessen fel B(1)-et,

— olyan, a C III(b) övezetből származó szőlőmustnál, amelynek savtartalmát növelték, tüntessen fel C III(b)(2)-t.

A szőlőtermő övezetre és a végrehajtott kezelésekre vonatkozó jelölések kiegészítik a termékleírásra vonatkozó jelöléseket, és az azokkal azonos látómezőbe kell megadni.

▼B

C. *A rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében említett kísérőokmány kitöltéséhez szükséges információ (III. melléklet)*

Előzetes megjegyzés:

A III. mellékletben bemutatott kísérőokmány mintájához szigorúan ragaszkodni kell. Azonban a vonalakkal kijelölt és a megállapított információ számára szánt rovatok mérete csak útmutatás jellegű.

	A rovat száma a III. mellékletben bemutatott mintánál
Feladó: teljes név és cím, beleértve a postai irányítószámot is	1
Hivatkozási szám: az a hivatkozási szám, amely segítségével a szállítmányt a feladó nyilvántartásában azonosítani lehet (pl. a számlaszám)	2
Címzett: teljes név és cím, beleértve a postai irányítószámot is	3
Illetékes hatóság a feladás helyén: a feladás helyén, a kereskedelmi okmány ellenőrzéséért felelős illetékes hatóság neve és címe. Erre a csak egy másik tagállamba történő fuvarozás esetén vagy a Közösségen kívülre történő exportnál van szükség.	4
Fuvarozó: az első mozgás megszervezéséért felelős személy neve és címe (ha nem azonos a feladóval). A szállítás további részletei: Jelölje meg: a) az igénybe vett szállítóeszköz típusát (tehergépkocsi, kisteherautó, tartálykocsi, személygépkocsi, vasúti teherkocsi, vasúti tartálykocsi, repülőgép); b) a nyilvántartási számot vagy hajó esetén annak nevét (tetszőleges)	5
A feladás dátuma, és – abban az esetben, ha ezt a tagállam, amelynek területéről a fuvarozás indul, ezt előírja – a feladás időpontja. Abban az esetben, ha az egyik szállítóeszköz-típusról a másikra váltanak át, a terméket berakodó fuvarozónak az okmány hátoldalán fel kell tüntetnie: — a szállítás kezdetének dátumát, — a használt szállítóeszköz típusát és a járművek rendszámát, valamint hajók esetében azok nevét, — saját vezetéknevét, keresztnevét, illetve a vállalkozás nevét és címét, ideértve a postai irányítószámot is.	6
Rendeltetési hely: a tényleges rendeltetési hely, ha az árut nem a címzettnél megadott címre szállították. Exportált árunál a 8. cikk (2) bekezdésében előírt adatok egyikét kell feltüntetni.	7
A 2392/89/EGK ([1])tanácsi, valamint a 3201/90/EGK ([2])bizottsági rendeletnek és bármely vonatkozó nemzeti szabálynak megfelelően fuvarozott termék leírása, különös tekintettel a kötelező megjelölésekre. Csomagok és árumegnevezés: azonosítószámok és a csomagok száma, a csomagokon belüli csomagolások száma.	8
A leírás folytatódhat az egyes másolatokhoz csatolt külön lapon. Erre a célra használható egy csomagjegyzék. Palackozatlan termékek fuvarozásnál: — bor esetében a tényleges alkoholtartalom, — nem erjedt termékeknél a refrakciós mutató vagy sűrűség, — erjedésben lévő termékeknél a teljes alkoholtartalom, — a négy g/l-nél nagyobb maradékcukor-tartalmú boroknál a tényleges alkoholtartalmon túl az összes alkoholtartalom.	8
Mennyiség: — palackozatlan termékeknél a nettó összmennyiség, — palackozott termékeknél a felhasznált tárolóedények száma és névleges térfogata.	9

▼B

A feladás szerinti tagállamban megállapított további információ: ha van ilyen információs kötelezettség, az érintett tagállam utasításait be kell tartani; ha nem, a rovatot átlós vonallal át kell húzni.	10
Az eredetmegjelölés vagy a származás igazolása: lásd a 7. cikket	11

([1]) HL L 232., 1989.8.9., 13. o.
([2]) HL L 309., 1990.11.8., 1. o.

▼B

III. MELLÉKLET

Kereskedelmi okmány borászati termékek kísérésére

<table>
<tr><td colspan="2">1. Feladó
(név és cím)

3. Címzett
(név és cím)</td><td colspan="2">2. Hivatkozási szám

4. A feladás helye szerint illetékes hatóság
(név és cím)

6. A feladás dátuma</td></tr>
<tr><td colspan="2">5. A fuvarozó és a szállításra vonatkozó egyéb adatok</td><td colspan="2">7. A szállítás helye</td></tr>
<tr><td colspan="3">8. Termékmegnevezés</td><td>9. Mennyiség</td></tr>
<tr><td colspan="4">10. A feladás helye szerinti tagállam által előírt további információ</td></tr>
<tr><td colspan="4">11. Tanúsítványok (bizonyos boroknál)</td></tr>
<tr><td colspan="2">12. Az ellenőrzés rögzítése. Az illetékes hatóság tölti ki.</td><td colspan="2">Az aláíró cége és telefonszáma

Az aláíró neve

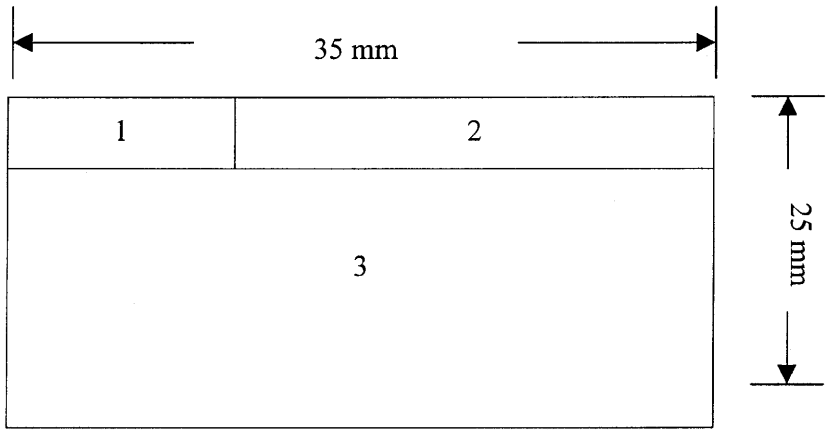
Kelt: (hely és dátum)

Aláírás</td></tr>
</table>

▼B

IV. MELLÉKLET

KÜLÖNLEGES BÉLYEGZŐ

1. A tagállam címere
2. Illetékes hatóság vagy területi illetékességű szerv
3. Hitelesítés

▼**M5**

V. MELLÉKLET

A 8. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett bejegyzések:

— *bolgár nyelven:* ИЗНЕСЕНО
— *spanyol nyelven:* EXPORTADO
— *cseh nyelven:* VYVEZENO
— *dán nyelven:* UDFØRSEL
— *német nyelven:* AUSGEFÜHRT
— *észt nyelven:* EKSPORDITUD
— *görög nyelven:* ΕΞΑΧΘΕΝ
— *angol nyelven:* EXPORTED
— *francia nyelven:* EXPORTÉ
— *olasz nyelven:* ESPORTATO
— *lett nyelven:* EKSPORTĒTS
— *litván nyelven:* EKSPORTUOTA
— *magyar nyelven:* EXPORTÁLVA
— *máltai nyelven:* ESPORTAT
— *holland nyelven:* UITGEVOERD
— *lengyel nyelven:* WYWIEZIONO
— *portugál nyelven:* EXPORTADO
— *román nyelven:* EXPORTAT
— *szlovák nyelven:* VYVEZENÉ
— *szlovén nyelven:* IZVOŽENO
— *finn nyelven:* VIETY
— *svéd nyelven:* EXPORTERAD